

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

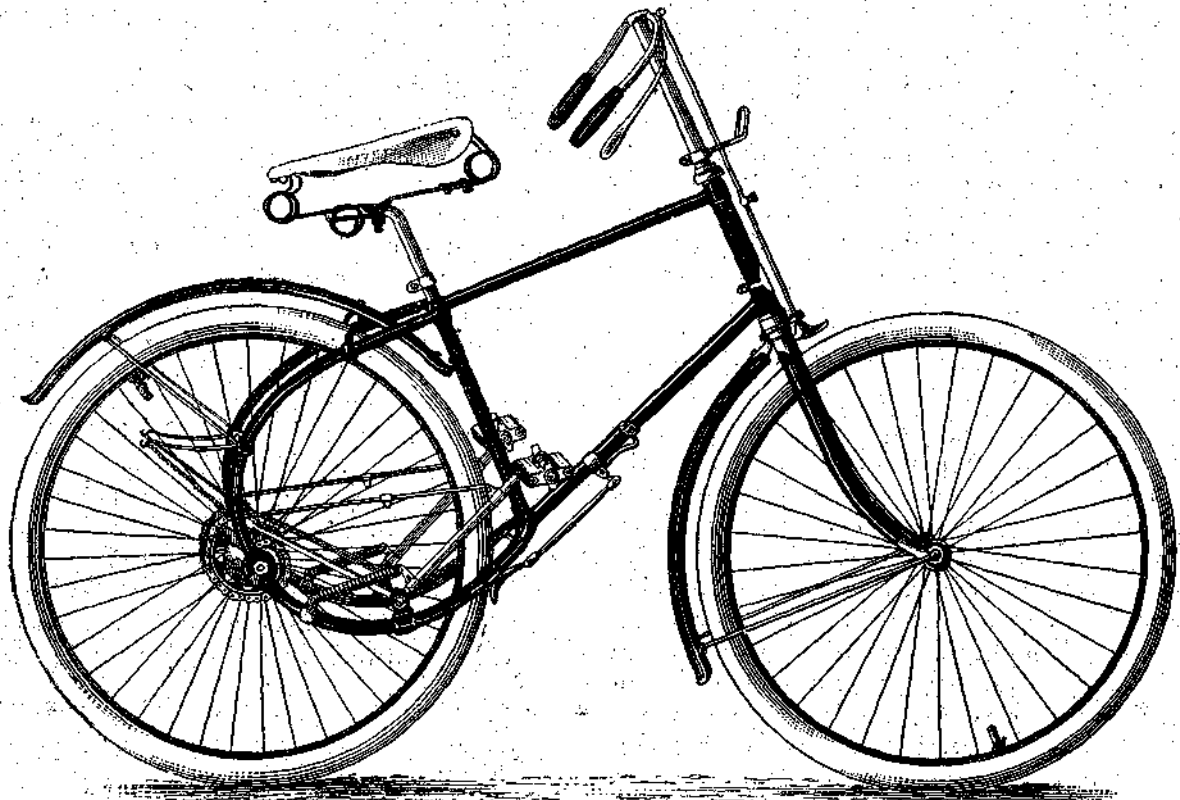
Συνοργάνται είσι δεκτοί πάντες Δημοσιεύονται τὰ ἱερνότερα ἔργα καὶ αἱ εἰκόνες συνοργατῶν καὶ καλλιτεχνῶν. Ἀγγεῖλαι μετ' εἰκόνων. Συνοργατῶν δεκτοί εἰς χαρτονομίσματα παντὸς ἔθνους προκληρωταί.

Ἐκαστὸν φύλλον λεπτὰ 15. Πώλησις εἰς τὰ κίβωτια καὶ πρακτορεία. Τόμοι ἀπὸ δρ. 8, χρυσῶδ. 10. Ἐξωτ. φρ. 14. Οἱ συνοργατῶν λαμβάνουσι μέρος δωρεάν εἰς τὰ λαχεῖα καὶ καλλιτεχνικὰ ἔργα τῆς «Φύσεως».

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὀδὸς Βουλῆς ἀριθ. 7 καὶ ὁδὸς Κυνοσάργους ἀριθ. 34. —ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερ. δρ. 8, —Ἐξωτερ. φρ. 12.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Τὸ ἰδανόκυκλον (Le Cyclideal) (μετ' εἰκόνας) ὑπὸ Φ. Πρίντζη. — Ἐπίδρασις τοῦ φωτὸς καὶ τῶν χρωμάτων ἐπὶ τῆς ὕψεως, ὑπὸ Φρίκ. — Περὶ παχυσαρκίας ὑπὸ Ἰπ. — Ναπολεὼν ὁ Α' καὶ ὁ Σαρὸς Ὀδύσσεωσ Ἀβου, διοικητῆσ τῆσ νῆσοσ ἀγίας Ἑλένης (μετ' εἰκόνων) ὑπὸ Ροῦ. — Ἡλεκτρικὸν ἐξυπνήτηριον καὶ ἠλεκτρικὸσ καφφίσ (μετ' εἰκόνας) ὑπὸ Φ. Π. — Ὁ ἄνθρωποσ καὶ τὰ ζῶα ὑπὸ Φρίκ. — Στῆ Γιορτῆ τῆσ (ποίημα) ὑπὸ Ν Γεννηματῶ. — Ἡ σουλτανενα σταφίσ ἐν τῆ Ἀττικῆ ὑπὸ Α. Σακῆ. — Ὁ φίλιμοσ γνώσσοσ. Διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῶν κηλίδων καὶ τῶν λευκῶν ὁδοσίων. — Γ. Δουρούτῆσ. — Ἀκροστιχίσ. — Εἰς ἀδάμασ. Τὸ ἐν Βόλω ἐκπαιδευτήριον τοῦ κ. Νικολαίδοσ, (μετ' εἰκόνας) ὑπὸ Φ. Π. — Αἰνίγματα. — Ἀλληλογραφία. — Ἀγγεῖλαι.

ΤΟ ΙΔΑΝΟΚΥΚΛΟΝ (Le Cyclideal)

Τὸ δίκυκλον ποδηλάτον, τὸ τόσοσ ἐπιχαρίτωσ καλοῦμενον θαυμάσιον δίτροχον, ὅπερ μεταφέρει ἡμῶσ διὰ καταπληκτικῆσ ταχύτητοσ εἰς μικρίστας ἀποστάσεισ, καὶ τοῦ ὁποῖοσ τὰσ ἐκπληκτικὰσ ιδιότητασ ἠγνούοον ἐντελῶσ οἱ πρόγονοίμασ, φαίνεται ἡμῶσ ἐπιφύλασσει ἐτι πολλὰσ ἐκπληξείσ, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὰσ ἐσχάτωσ γενομένασ ἐπ' αὐτοῦ νέασ προόδουσ καὶ βελτιώσεισ.

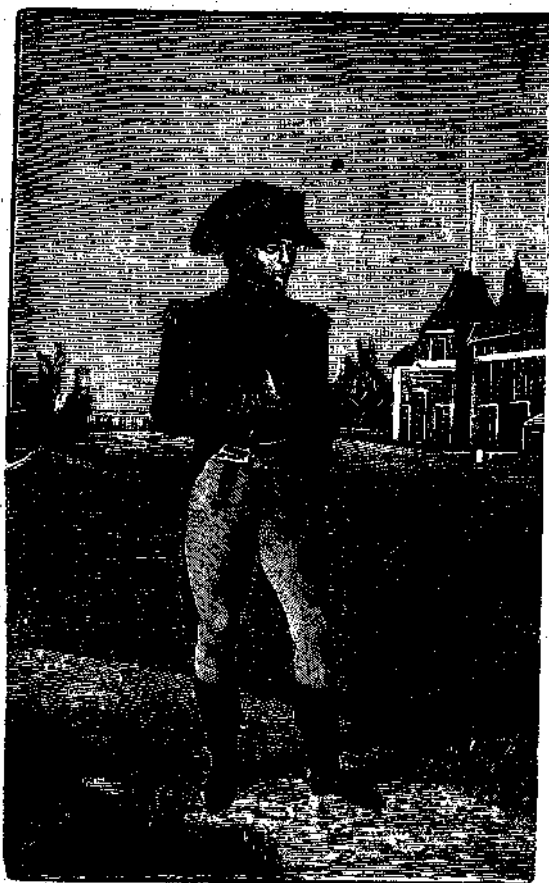
Τὸ δίκυκλον ὑποχωρεῖ ἤδη εἰσ τὸ ἰδανόκυκλον, ὅπερ εἶναι νέου εἶδοσ δίτροχου ποδηλάτοσ, ἐφευρεθέντοσ πρὸ ἐνοσ μόλισ ἔτοσ, καὶ ἀγνώστου ἐτι διατελοῦντοσ εἰσ πλείστασ, εὐρωπαϊκὰσ πόλεισ, ὡσ καὶ παρ' ἡμῶν. Ὁ ἐπὶ τοῦ ἰδανόκυκλου ἠδη ἐπιβαίνων ποδηλάτησ διατηρεῖ τὸ σῶμα εὐθύ καὶ σχεδὸν ἀκίνητο, καὶ δὲν ὁμοιάζει πλέον μακρόθεν πρὸσ μεγάλην ἀράχην, φεύγουσαν

ἀγνώστου ἐχθρόν, ὡσ πάνυ εὐφύῶσ παρωμοίασαν αὐτόν ἐν Εὐρώπῃ οἱ στωϊκοί.

Τὸ σύνολον τῶν κινήσεων τοῦ νέου κυκλιστοῦ εἶναι τὸ αὐτὸ ὡσ τὸ τοῦ κανονικοῦ βαδισματοσ, ὅπερ εἰσ οὐδὲν παραλάσσει, ἐλλείπει δ' ἐντελῶσ τὸ γελοῖον ἐκεῖνο τῶν κινήσεων τοῦ συνήθοσ ποδηλατιστοῦ. Ὁ δὲ μηχανισμοσ τοῦ νέου δικύκλου, ὡσ ἐμφαίνεται ἐν τῆ ἀνω εἰκόνι, διαφέρει ἐντελῶσ τῶν μέχρι τοῦδε ἐν χρῆσει ποδηλάτων. διότι διὰ τῆσ χρησιμοποιοῦσ τοῦ βάρου τοῦ σώματοσ ὡσ κινητηριοῦ δυνάμεωσ, διὰ τῆσ καταλλήλου διαθέσεωσ τῆσ ἔδρασ καὶ διὰ μέσοσ τῆσ προϊούσῆσ καὶ ῥυθμιστικῆσ φορῆσ αὐτοῦ, ἀποσκορακίξεται πᾶσα μυϊκὴ κόπωσις τοῦ σώματοσ.

Ἄντι τῶν μέχρι τοῦδε ἀξόνων, (στροφάλων), τῶν κινούντων συνάμα δύο τροχοῦσ, τὸ ἰδανόκυκ-

ἀξιωματικῶν ἐν Fontenoy, οἵτινες ἐνφ' ἑπρόκειτο ν' ἀνταλλάξαι σφαίρας μεταξύ των, πρὶν ἢ προβῶσιν εἰς τοῦτο, ἤγειρον τοὺς πύλους των μετὰ φιλοφροσύνης, λέγοντες: Ἄρχισατε, Κύριοι.

Ὁ Ναπολέων ἐν τῇ Ἁγίᾳ Ἑλένῃ.

Διοικητής. — Θὰ ἐπιθύμουν, Στρατηγέ, νὰ ἐσχηματίζετο καλλιτέραν ἰδέαν περὶ τῶν διαθέσεών μου πρὸς ὑμᾶς.

Ναπολέων. — Περί τῶν διαθέσεών σας; Κύριε Λόου, σὰς τὸ εἶπον, ἄς μὴ παίζωμεν κωμῳδίαν, καὶ ἄς εἰμεθα εἰλικρινεστέροι. Μὲ μισεῖτε μέχρι θανάτου, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἄλλο σὰς ἀγαπῶ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς καλὰς σας διαθέσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἐπαίρεσθε, αὐταὶ ὁμοιάζουν μὲ τὰς τοῦ δημοῦ τοῦ ἔθνους σας, ὅστις θέτων τὴν ὀλεθρίαν καλύπτραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ καταδίκου, τῷ λέγει: Συγγνώμη διὰ τὸ θάρος.

Διοικητής. — Ἐπιθυμῶ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο νὰ ἀποβάλητε τὴν κακὴν περὶ ἐμοῦ ἰδέαν σας ταύτην.

Ναπολέων. — Ἡ ἰδέα μου Κύριε, βασίζεται ἐπὶ γεγονότων... δὲν τὴν ἐσχημάτισα ἐπιπολαιῶς· ἔχει βῆσιν τὰς πράξεις σας.

Διοικητής. — Τὰς ὁποίας ὑμεῖς, Στρατηγέ, καὶ οἱ περὶ ὑμᾶς κακῶς ἐξελάθετε· σὰς ὁμολογῶ, ὅτι τὸ ἐξωτερικόν μου εἶναι ὀλίγον εὐάρεστον, ἰσως μάλιστα ἀντιπαθητικόν, διότι ὡς πρὸς τοῦτο δὲν ἀπατώμαι, ... ὁ ἀπότομος τρόπος μου προερχόμενος ἐκ τοῦ συγχρωτισμοῦ μου μετὰ τῶν στρατιωτῶν...

Ναπολέων. — Τοῦ συγχρωτισμοῦ σας μετὰ τῶν στρατιωτῶν!... Λησμονεῖ ἰσως ὁ Κορ Λόου, ὅτι ὅλας του τὰς ἐκστρατείας ἔκαμεν ἐντὸς τῶν γραφείων; ἀλλὰ δὲν εἰμεθα ἐδῶ ὅπως ἐξετάσωμεν τὸ παρελθόν, τοῦτο δὲν μὲ ἀφορᾷ μόνον τὸ παρὸν πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολῆσῃ· θὰ σὰς εἶπω δὲ εἰλικρινῶς ὅτι, ἐὰν αἴτιον τι δύναται ν' ἀντισταθῆσιν τὴν δυσάρεστον ἐντύπωσιν τῆς ἐπισκέψεώς σας, διότι αἱ ἐπισκέψεις σας ἐδῶ οὐδὲν εἶναι εὐάρεστοι...

Διοικητής. — Στρατηγέ, μὲ προσβάλλετε.

Ναπολέων. — Βεβαίως, βεβαίως· ἄς ἐξηγηθῶμεν ψυχρῶς. Μάλιστα, Κύριε, ἐπιθύμουν νὰ εὕρισκον εὐκαιρίαν ὅπως λ ο-

γα ρ ι α σ θ ῶ μ ε ν. Ὀμιλήσατε περὶ τῆς κακῆς ἐντύπωσως, ἢν ὑμεῖς ἀποδίδετε ἰσως εἰς τὸ ἐξωτερικόν σας... Μάλιστα, Κύριε, τὸ ἐξωτερικόν σας ἔκαμεν κακὴν ἐντύπωσιν εἰς ὄλους ἡμᾶς...

Διοικητής. — Καὶ πῶς! Ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος τόσον καλὰ ἐγνώρισεν τὸν κόσμον, δύναται νὰ λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψὴν τὴν παιδαριώδη ταύτην παρατήρησιν;

Ναπολέων. — Οὐχί, βεβαίως οὐχί. Ἄνεφερα τοῦτο εἰς τὸν Βερτράνδον καὶ κατεπολέμησα ὅσον μοι ἦτο δυνατόν ἐκεῖνο, ὅπερ τότε ἀπέδιδον εἰς πρόληψιν τοῦ Στρατάρχου, ὑποστηρίζων, ὅτι ἦτο δυνατόν αἱ μεγάλαι ἠθικαὶ ιδιότητές σας νὰ ἐλαττώσων τὸ ἀπεχθές τοῦ ἐξωτερικοῦ σας... Οὐδέ τις γίνεται ἀφ' ἑαυτοῦ...

Διοικητής. — Εὐχαριστῶ τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα.

Ναπολέων. — Μὴ σπεύδετε, Κύριε, ὅπως μὲ εὐχαριστήσητε. Δὲν βλέπετε ὅτι ὑπερασπιζῶν ὑμᾶς ἐν τῇ περιστάσει ἐκείνῃ δὲν ὑπερήσπιζον εἰμὴ ἀπλῶς τὸν ὀρθὸν λόγον; εἶναι δὲ ὡς ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ἐμετράτο μὲ τὸ μέτρον τὸ συμπέρασμα δὲ τότε θὰ ἦτο, ὅτι ὁ Ἑλβετὸς Noueray, εἰς ἐκ τῶν θαλαμηπόλων μου, ὁ ὁποῖος ἔχει 5 1/2 ποδῶν ὕψος καὶ ὦμους Ἡρακλείους, θὰ ἦτο ὁ ἀνώτερος ὄλων καὶ εἰς μετὰ δέκα ἔτη δὲν θ' ἀναφέρουν πλέον τὴν μάχην τοῦ Austerlitz οὔτε ἐκείνον ὅστις τὴν ἐκέρδιεν. Ἀλλὰ, ἔκτοτε, ἀκούοντως ἐδικαιολογήσατε τὴν ἀντιπάθειαν, ἢν ὁ Στρατάρχης καὶ ὁ κ. Montholon συνέλαβον ἐναντίον σας... Ἐφάνητε ἠθικῶς τόσο ἀπεχθές, ὅσα καὶ φυσικῶς.

Διοικητής. — Στρατηγέ, εἶμαι ὁ διοικητής ὁ ὁποῖος σὰς ἀκούει, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Ναπολέων. — Καὶ τίς σὰς διαφιλονικεῖ τὸν τίτλον τοῦ διοικητοῦ; εἶναι δι' Ὑμᾶς συνώνυμος τοῦ δημοῦ.

Διοικητής. — Αἱ ὕβρεις αὐταί...

Ναπολέων. — Ἀκούσατε, Κύριε, παρακαλῶ, ἀκούσατε, δὲν ἐτελείωσα.

Διοικητής. — Θὰ σὰς ἀκούσω, διότι ἡ θεὰ τόσο μεγάλης δυστοχίας...

Ναπολέων. — Δὲν δύναται νὰ συγκινήσῃ τὴν χαλυβδίνην καρδίαν σας ἀλλὰ θὰ μὲ ἀκούσητε, διότι ἔχω δικαίωμα νὰ παραπονῶμαι.

Διοικητής. — Στρατηγέ, θὰ ἀκούσω μετὰ σεβασμοῦ τὰ

Ὁ Ναπολέων πρὸ τῶν αὐστηρῶν διαταγῶν τοῦ Οὐδότων Λόου.

πάντα· διότι μὲθ' ὑμῶν τοῦλάχιστον γνωρίζω πῶς θὰ συμπεριφέρωμαι· ὑμεῖς δὲν ὑποκρύπτετε τὸ μίσός σας.

Ναπολέων. — Οὐχί, βεβαίως· τίς θὰ ἔδωκε παρακαλῶ μὲ ψυχραιμίαν τὴν συμπεριφορὰν σας; Ποθὲν πηγάζει, παρα-

δείγματος χάριν, ἢ γελοία μονομαχία, ἦτις σὰς ὠθεῖς τὸ νὰ καταδιώκητε καὶ νὰ περιφρονῆτε, ἐκείνους οἵτινες ἐπιμένουν, εἴτε ἐκ συνήθειας εἴτε ἐκ σεβασμοῦ ἰσως, νὰ μὲ ἀποκαλῶσιν Αὐτοκράτορα;

Διοικητής. — Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς διακόψω, Στρατηγέ. Αἱ ὁδηγίαι, ἄς λαμβάνω, εἶναι ἀκριβεῖς καὶ ὁ Λόρδος Bathunt...

Ναπολέων. — Εἶναι ἄνδρος· καὶ τίς τῷ ἔδωκε τὸ δικαίωμα νὰ μοι διαφιλονικῇ τὸν τίτλον τοῦ Αὐτοκράτορος; αἱ θυσίαι καὶ οἱ κόποι εἰς οὐς καθυπεβλήθη ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον δὲν ἤρκεσαν ὅπως ἐξαγοράσω τοῦτον; Οἱ Μονάρχαι μοι ὀφείλου ἀγάλματα ἐκ χρυσοῦ· ἢ δὲ βασιλεία ἐκλυιστὸ ἐντὸς βορβόρου, καὶ τὴν ἀνέστυρα, δοῦς αὐτῇ νέαν ὅλας λάμπιν. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Castelregh σας, τοὺς Bathunt σας τοὺς Wellington σας καὶ ὄλους αὐτοὺς... ἐὰν ἡμίραν τινὰ τοὺς ἐξαγάγω ἐκ τῆς αἰσχρᾶς λήθης εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέπεσαν, τοῦτο δὲν θὰ γείνη εἰμὴ μόνον, ὅπως ἐπαναφέρω εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων τὴν μετὰ τῶν προσώπων τούτων συμπαρομαρτοῦσαν ἀτιμίαν τῆς πολιτικῆς δράσεώς των· τὴν δ' ἀπαισίαν ἀνάμνησιν τοῦ ὀνόματός των δὲν θὰ ὀφείλου εἰμὴ εἰς τὰς ποταπότητας, τὰς ὁποίας Ὑμεῖς ἐν ἰνόματι ἐκείνων διεργεῖτε ἐναντίον μου.

Διοικητής. — Εἶναι τρομεραὶ αἱ κατηγορίαι αὐταί...

Ναπολέων. — Οὐδὲν ὅμως ἀδίκου· ὁ κόσμος τὸ γνωρίζει. Κατέφυγον ἐπὶ τοῦ Βιλλεροφόντου, Ἀγγλικῆς πλοίου. Ἡμῶν ὁ ξένος τοῦ ἔθνους σας... ὄφειλον νὰ ἦμεν ἐλεύθεροι· τί δὲ ἐπραξαν οἱ ἄθλιοι οὗτοι; μὲ ἐπώλησαν εἰς τοὺς Talleyrand, εἰς τοὺς Nesselrode, εἰς τοὺς Metternich.

Διοικητής. — Δὲν ἀνῆκει βεβαίως εἰς ἐμὲ, ὅπως ἀποφανθῶ περὶ τῆς ἀξίας τοῦ πολιτικοῦ τούτου μέτρου.

(ἀκολουθεῖ)

Ροῦς.

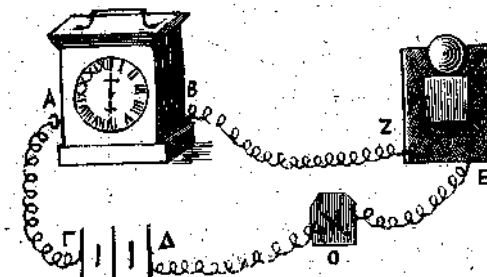
ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΕΞΥΠΝΗΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΚΑΦΕΣ

Προϊόντος τοῦ χρόνου, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν ὁ σημεῖρα τελειοποιουμένων, καὶ τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν ἀπλοποιουμένων διὰ τῶν ἐκάστοτε ποικίλων καὶ πολυαριθμῶν ἀνακαλυπτομένων ἐφευρέσεων, ὁ ἄνθρωπος θὰ κατανήσῃ μηχανικῶς, ἀκόπως καὶ ἄνευ τῆς κινήσεως οὐδενὸς μέλους πλέον τοῦ σώματός του, ἰσως δὲ καὶ τῆς λειτουργίας τῶν αἰσθησῶν του, νὰ ζῇ ἀναισθητῶς καὶ μακαριῶς—εἶνε πρὸς Θεοῦ δυνατόν ποτὲ τοῦτο;—ἦτοι νὰ τρέφεται, ἐργάζεται, κοιμάται καὶ κινῆται ἀκόμη. Καὶ ἰδοὺ ἤδη, ἐτοιμάζει τὸν ἄρτον του, χωρὶς πλέον ἢ χεῖρ του νὰ κοπιᾷ, οὔτε καὶ νὰ ζυμῶνῃ· ταξιδεύει ἤδη καὶ ἠλεκτρικῶς χωρὶς νὰ κινή τοὺς πόδας του πλέον, οὔτε νὰ ἐργάζεται πρὸς τοῦτο, τρώγει χωρὶς νὰ ἔχη ὀδόντας κτλ. Διὰ τί τέλος νὰ μὴν ἐξυπνᾷ καὶ χωρὶς ἢ αἰσθησίς του ἢ τὸ μνημονικόν του νὰ λειτουργῇ καὶ νὰ πίνῃ καφέ, τίτον ἢ γάλα, χωρὶς νὰ τὸ προπαρασκευάσῃ ὁ ἴδιος; Ἴδου καὶ αὐτό.

Κοιμᾶσθε. Κρότος τις σὰς ἐγείρει ἀκουσίως ὑμῶν τῆς κλίνης καὶ ὁ καφὲς σας ζεστός καὶ ἔτοιμος πρὸ τοῦ στομάχου σας προβάλλεται ἡσύχως. Ὁραῖον τῇ ἀληθείᾳ καὶ πείριργον τοῦτο· μετ' οὐ πολὺ δὲ δὲν θὰ ὑπολείπεται ἄλλο εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἢ ὅλας ἀναισθητῶς καὶ μηχανικῶς νὰ ἀποθνήσκῃ, χωρὶς νὰ ἀπαιτῶνται νεκρικαὶ πομπαί, ἀνορούεις τάφρων καὶ νεκροταφεῖα, διὰ νὰ μεταβῆν εἰς τὴν ἄλλην, τὴν τόσο πομπωδῶς πλέον διατυμπανιζομένην μέλλουσαν καὶ λαμπρῶν ζῶν!

Ἀποτεινόμεθα λοιπὸν ἤδη πρὸς τοὺς κατακλινομένους ἀργά, ἐγειρομένους τὴν πρωΐαν πολὺ μετὰ τὸν ἥλιον καὶ τοὺς ἔχοντας ὡς ἐκ τῆς ὀκνηρίας καὶ καλοζωίας τὰς αἰσθησεις των κωφὰς, ἀνδρὶ βαρείας, καὶ ἐργαζομένους μετὰ νωχιλίας καὶ ἀπογοητεύσεως.

Θέλτε ἀντιφάρμακον; — Ναί. — Ἴδου αὐτό. Γνωστὸν, ὅτι τὰ συνήθη ἐξυπνητήρια προξενοῦσι κρότον βραχύν καὶ δὲν διεγείρουν πολλὰς τὰς αἰσθησεις σας, πα-

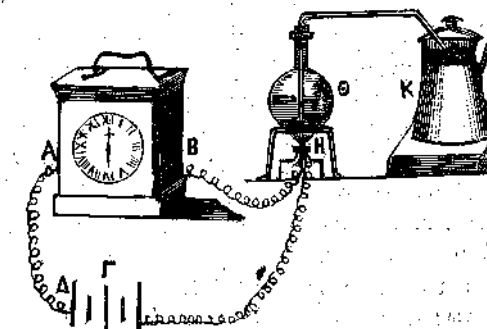

ρέργεται ὁ κρότος καὶ σεις ἐξακολουθεῖτε μένοντες ὑπὸ τὴν κουβέρταν, κοιμῶμενοι, ὑποδεδουλωμένοι καὶ παρὰ τὴν θέλησιν σας κατεχόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀδυσωπῆτου καὶ ἀδιακρίτου Μορφεύως. Λάβετε συνήθη ἠλεκτρικὸν κώδωνα, ἠλεκτρικὴν τινα στήλην καὶ ἐν κοινὸν ἐξυπνητήριον, σύνθηες πύραυνον (καμινέτο) καὶ διαθέσατε αὐτὰ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἀφοῦ ἀφαιρέσητε τὸ τύμπανον ἐκ τοῦ ἐξυπνητηρίου σας, προσδέσατε δύο λεπτὰ σύρματα χάλκινα, τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ πλήκτρον, ὅπερ ἐν τῇ δεδομένῃ στιγμῇ ἀρχίζει νὰ πλήττῃ καὶ τὸ ἕτερον ἐπὶ τοῦ στελέχους, ἐφ' οὗ ἦτο στερεομένον τὸ τύμπανον, οὕτως ὥστε, ἅμα τὸ πλήκτρον κινεῖται νὰ ἐπάπτηται τοῦ στελέχους, ἐφ' οὗ τὸ χάλκινον σύρμα· τὰ δὲ ἀντίθετα ἄκρα τῶν δύο χάλκινων τούτων συρμάτων φέρετε ἰσωτερικῶς καὶ δι' ὀπῶν ἐξάγετε εἰς τὰ σημεῖα A καὶ B τοῦ ἐξυπνητηρίου. Μετὰ τοῦτο συνδέετε δι' ἑτέρου σύρματος τὸν ἕνα πόλον τῆς στήλης σας Γ μετὰ τοῦ σημείου A καὶ τὸν ἕτερον πόλον τῆς στήλης σας μετὰ τοῦ σημείου E τοῦ ἠλεκτρικοῦ κώδωνος, τὸ δὲ σημεῖον Z μετὰ τοῦ B, ἀπαρραλλάκτως ὡς δείκνυσιν ἡ ἄνω ἡμετέρα εἰκὼν καὶ ἔχετε οὕτω πλήρες τὸ σύστημά σας, μὴ ὑπολειπομένη ἢ νὰ λειτουργήσῃ. Ἦδη, ἐννοεῖται, τὸ ἠλεκτρικὸν κύκλωμα εἶναι ἕτοιμον, κανονίζεται τὸ ἐξυπνητήριόν σας εἰς τὴν ὥραν. καθ' ἣν ἐπιθυμεῖτε νὰ κρούσῃ καὶ φυσικῶς, μόλις ὁ ὠροδείκτης σας φθάσῃ εἰς τὴν ὠρισμένην ὥραν, τὸ ἠλεκτρικὸν κύκλωμα θὰ κλείσῃ διὰ τῆς ἐπαφῆς τῶν πλήκτρων μετὰ τοῦ στελέχους καὶ οὕτως ὁ ἠλεκτρικὸς κώδων θὰ πλήττῃ μέχρις ὅτου ἐξυπνήσητε καὶ διακόψητε τὸ κύκλωμα διὰ τῆς διακοπῆς τοῦ κυκλώματος ἐπὶ τοῦ ρυθμιστοῦ Θ.

Ἦδη ἐπιθυμεῖτε νὰ ἔχητε καὶ τὸν καφέ σας ἕτοιμον, ἅμα ἐγερθῆτε;

Διαθέσατε τὸ πύραυνον, ὡς ἐνδείκνυσιν ἡ ἐναντι 2α εἰκὼν,

μεταξὺ τοῦ ἐξυπνητηρίου καὶ τῆς στήλης σας, δηλαδή, εἰς τὸ προηγούμενον σύστημα, δὲν ἔχετε νὰ πράξητε ἄλλο ἢ νὰ προσθέσητε δύο σύρματα ἀπὸ τοῦ ἐξυπνητηρίου καὶ τῆς στήλης σας εἰς τὸ πύραυνον. Αἱ ἄκρα τῶν συρμάτων, αἱ καταλήγουσαι εἰς τὸ πύραυνον δεῖν νὰ ὦσιν ἐκ πλατίνης. Οὕτω μόλις ἐνεργήσῃ ὁ κώδων διὰ τῆς ἐπαφῆς τοῦ πλήκτρον μετὰ τοῦ στελέχους, τὸ πύραυνον θ' ἀνάψῃ διὰ τῆς πλατίνης καὶ ὁ καφὲς σας θὰ εἶναι ἕτοιμος μετὰ δύο λεπτὰ τῆς ὥρας.

Επί τοῦ πυραύου θά θέσῃτε δοχεῖον μέ ὕδαρ, σάκχα- ριν καὶ καφρῆν, ἢ τὸν καφρῆν καὶ τὴν σάκχαριν ἐντὸς δευτέρου δοχείου, κατὰ τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον μεταχειρί- σθε διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ. καὶ οὕτω θά ἔχητε ἀσφα- λῶς καὶ ταχέως θερμὸν τὸ ποτόν σας καὶ ἔτοιμον πρὸς πόσιν.

Ἡ μόνη δυσκολία ἐγκτεται εἰς τὸ πυραυον, ὅπερ δέον ν' ἀνάπτῃ ἀμέσως καὶ ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν σχηματί- ζεται τὸ κύκλωμα καὶ κρούει ὁ κώδων. Τοῦτο προπαρα- σκευάζετε διόντως ἐκ τῶν προτέρων, ἀρκεῖ ἡ στήλη σας νὰ ἔχῃ τὴν ἀνάλογον ἐντασιν πρὸς τὸ σύμμα τῆς πλατίνης καὶ τὴν ποιότητα τοῦ οἰνοπνεύματος, ὅπερ θά μεταχειρισθῆτε.

Π.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΖΩΑ

Υπάρχει πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ διαφορὰ μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ ζώου. οἱ ὕλισται δὲν τὴν ἀρνοῦνται τὴν θέλουσιν ὅμως ὄχι ποιοτικῆν, ἀλλὰ μόνον βαθμολογικῆν. Κατ' αὐτοὺς ἡ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ψυχικὴ δύναμις καὶ ἰδιότης ἀπαντᾷ σπερ- ματικῶς καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ζώοις. Ἐπιβαλοῦμενοι τὰς γνώμας ἐγκρίτων φυσιοδιδῶν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου παρατίθεμεν αὐτὰς κάτωθι, ὅπως ὁ ἡμέτερος ἀναγνώστης ἴδωσιν, ὅποια διαφορὰ ὑφίσταται μεταξὺ αὐτῶν. Κατὰ τὸν καθηγητὴν Mosso, μεταξὺ τῶν σωματικῶν ἐν γένει καὶ τῶν ψυχικῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ φαινομένων, ὑπάρχει ἄβυσσος, ἣν ἡ ἐπιστήμη ἀδυνατεῖ νὰ πληρώσῃ.

Ὁ Δαρβίνος ἐδόξαζεν, ὅτι τὸ καθῆκον εἶναι ὁ ἰδιάζων τοῦ ἀνθρώπου χαρακτήρ, ἐξ οὗ οὐδὲν ἔχνος ἀπαντᾷ εἰς τὰ λοιπὰ ζωικά ὄντα.

Ὁ καθηγητὴς Henri Joly, οὗ τὸ ἐν ἔτει 1877 σύγ- γραμμα, «ὁ ἀνθρώπος καὶ τὸ ζῶον» ἰσχυροῦσθαι ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, ἀπέδειξεν ὅτι οὐσιώδεις καὶ θεμι- λώδεις καὶ ἀπεραντοὶ διαφοραὶ ὑπάρχουσι μεταξὺ τοῦ ἀν-θρώπου καὶ τῶν λοιπῶν ζωικῶν πλασμάτων, καὶ ὅτι ἰδιαί- τερα ὅλας προσόντα καὶ χαρακτηριστῆρες καὶ ἰκανότητες ἀποτε-λοῦσιν ἄβυσσον διαχωρίζουσαν τὸν ἀνθρώπον ἀπὸ τῆς λοιπῆς κτίσεως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν λοιπῶν ἐμβίων ὄντων.

Ὁ Wallace, καίτοι παραδεχόμενος ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις τὴν θεωρίαν τῆς ἐξελίξεως, ἐδόξαζε προκειμένου περὶ τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ ἀπόστασις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ζωικῶν πλασμάτων καὶ τοιαύτη ἡ διαχω-ρίζουσα τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τῆς λοιπῆς κτίσεως ἄβυσσος, ὥστε πρέπει νὰ γείνη κατ' ἀνάγκην δεκτὴ νέα δημιουργικὴ ἐνέργεια πρὸς ἐξήγησιν τῆς παραγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἔχον-τος σπουδαιοτάτους χαρακτηριστῆρας ὅπως ἰδιαιτέρους καὶ ἀντι-κειμένους πρὸς τοὺς διέποντας τὸν ἀπτόν καὶ ὁρατὸν κόσμον μηχανικοῦ νόμου, ἐξ ὧν οὐδὲν ὑπερβαίνεται ἔχνος εἰς τὰ λοιπὰ τῆς φύσεως ὄντα.

Ὁ ἰατρὸς Dr. James, δημοσιεύσας τὸ περὶ Δαρβινισμοῦ σύγγραμμά του, ὅρισας δὲ τὴν διαχωρίζουσαν ἄβυσσον, τὰς σωματικὰς καὶ νοητικὰς τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεις ἀπὸ τῶν ἰκανοτήτων καὶ ροπῶν τῶν λοιπῶν ἐμβίων, ἐπιλήφθη κατ' ἐξουσίαν τῶν χαρακτηριστῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἐξ ὧν οὐδὲν ἔχνος ἐμφανίζεται ἐφ' ὅλης τῆς λοιπῆς ἀνοργάνου καὶ ζωικῆς φύσεως. Καὶ συνεπέρανε, ὅτι τὸ ἠθικὸν συνεί-σθημα, αἱ θρησκευτικαὶ πεποιθήσεις καὶ αἱ ἐνοράσεις ὑπερ-κοσμίου ὑπάρξεως ὑπαγορεύουσι τὴν κατάταξιν τοῦ ἀνθρώ-που εἰς θέσιν ὅπως ἰδίαν καὶ ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἐμβίων ὄν-των κεχωρισμένην.

Κατὰ τὸν Quatrefages ἀπλὴν τῶν οὐσιωδῶν σωματικῶν καὶ νοητικῶν διαφορῶν, οἱ δύο ὅπως ἐξαιρετικῆ τοῦ ἀνθρώ-που χαρακτηριστῆρες, ἡ ἠθικότης καὶ ἡ θρησκευτικότης, συνα-

ποτελοῦσι τὴν ἰδιάζουσαν αὐτοῦ φύσιν καὶ ὑπαγορεύουσι τὴν κατάταξιν του εἰς βασιλεῖον ἰδιαιτέρον, ἀποχωρίζονον ἀπὸ πάσης ἄλλης ζωικῆς ὑπάρξεως. Ὅπως δὲ καταδείξῃ ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ὑπάρχον τοῦ ἀνθρώπου θεμελιώδεις χαρακτηριστῆρες δὲν εἶναι ἐπίκτητοι, ἀλλὰ τῆς φυσικῆς αὐτοῦ οὐσίας καὶ ὑποστάσεως, ἀφιέρωσε τὸν βίον ἅπαντα, πολλὰ μὲν δημοσιεύσας συγγράμματα, ἐπικυρῶν δὲ μέχρι τῆς σῆ-μερον τὰς δοξασίας του διὰ φυσιολογικῶν ἐρευνῶν καὶ ἀνα-πτύξεων.

Ὁ Ἀγαθαῖζ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ «περὶ τῶν εἰδῶν καὶ περὶ ζωολογικῆς ταξινομήσεως, παρατηρεῖ ὅτι οἱ Ehrenberg καὶ Isidore St Hilaire, ὡς καὶ οἱ ἐπιφανέ-στεροι τῶν φυσιοδιδῶν, προτείνουσι ν' ἀποχωρισθῇ ὅπως ἀπὸ τῶν ζωικῶν βασιλείων ὁ ἀνθρώπος, νέον δὲ νὰ προστεθῇ εἰς τὰς τρεῖς μεγάλας τάξεις τοῦ συμπαντος, πρὸς κατάτα-ξιν τοῦ ἀνθρώπου, ὡς ἐκ τῆς ἀπεραντοῦ ἀποστάσεως τῆς χωρίζουσας αὐτὸν ἀπὸ πάντων τῶν λοιπῶν ὄντων. Καὶ προσθέτει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἐξῆς: «Ἡ φύσις ἅπασα μαρτυρεῖ καὶ προκηρύσσει ὅτι ὁ τελικὸς σκοπὸς τῆς ἐπὶ τῆς γῆς δημιουργίας ἦτο ἡ ἐπὶ τῆς κορωνίδος τοῦ οἰκοδμήματος ἀνάρτησις εὐγενούς καὶ ἀνωτέρου ὄντος τοῦ ἀνθρώπου. Αἱ δοξασίαι τοῦ Δαρβίνου καὶ οἱ γενεαλογικοὶ πίνακες τοῦ Χί-καελ, καθ' οὓς ὀρίζεται κοινὴ τῶν εἰδῶν καταγωγὴ καὶ σύν-δεσμος καὶ ἀπλὴ βαθμολογικὴ διαφορὰ, οὐδεμίαν ἔχουσι ἐπιστημονικὴν ὑπόστασιν.

Καὶ ὁ διάσημος φυσιολόγος Bianconi εἰς τὴν μονογρα-φίαν του «ὁ ἀνθρώπος καὶ ὁ πθηκος» διαπραγματευθεὶς περὶ τῶν σπουδαίων ὀργανικῶν διαφορῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἐμβίων ὄντων, προέβη εἰς τὴν ἀ-νάλυσιν τῶν νοητικῶν καὶ ἠθικῶν τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεων, συνεπέρανε δὲ ὅτι μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ πάντων τῶν λοιπῶν ζῶων δὲν ὑφίσταται ἀπλῶς θεμελιώδης καὶ οὐσιώδης χαρα-κτῆρας διαφορὰ, ἀλλὰ διαφορὰ φύσεως καὶ ἀπόστασις ἀπει-ρος καταδεικνύουσα προφανῆ τὴν πλάνην τῶν ὑλοδοξούντων ἀνατρέπουσα ἐκ βῆθρων τὸ δαρβινικὸν σύστημα καὶ ἀποδει-κνύουσα τὴν ἀμεσον τοῦ ἀνθρώπου γένεσιν ἀπὸ αἰτίας ὑπερ-κοσμίου καὶ ὑπεραισθητῆς, δυνάμενης νὰ χορηγήσῃ τοὺς χαρακτηριστῆρας διανοίας καὶ ἠθικότητος, ὧν στερεῖται ἡ λοιπὴ κτίσις».

Καὶ τὰς ἀρχὰς ταύτας ἀπέδεχθησαν ἐν Ἰταλίᾳ ὁ καθη-γητῆς τῶν φυσιολογικῶν ἐπιστημῶν Τομάζος, ὁ φυσιολόγος Λουσιάνος, ὁ ἰατρὸς Βονακόσης καὶ ὁ ἐπιφανὴς καθηγητῆς τῆς Ἰατροδικαστικῆς Λέουρα.

Φρεν.

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ

Ὅπως τὴ δρόσο τῆς αὐγῆς τοῦ Ἥλιου ἢ ἀκτίνες Φιλοῦν με τὸση χάρι
Κι' ἀπὸ διαμάντι ἀληθινὸ λάμπι περισσεια ἀφίνει Μαργαριτάρι δρόσου,
Ἐτσι ἡ ἀκτίνες τῆς χαρᾶς με τῆς ματιαῖς σου ἐκείναις Νά' νε τρελλὸ ζευγάρι,
Λάμπι μ' αὐταῖς ἀστέρην παντοτεινὰ νὰ χύνῃ Τὸ θεῖο πρόσωπό σου!
Ὅσαις χρυσαῖς ἀκτίνες του σ' τὸ Ἄπειρο σκορπίζει Τ' ὀλόφωτο ἀστέρι
Καὶ ὄσαις τρίχες σου ξανθαῖς ἀδιάκοπα κτενίζει Τὸ λαμπερὸ σου χέρι,
Τόσα γεμάτα ἀπὸ χαρὰ καὶ ἀπὸ γέλοια χρόνια Νὰ εἶνε ἡ ζωὴ σου
Καὶ μ' ἓνα φιλίμα θερμὸ νὰ' νε σφιχτὰ ἀνάνια Τὸ γέλοιο κ' ἡ ψυχὴ σου!
Ὅσοι παλαμὸ ἐρωτικοὶ ὡς τώρα τὴν καρδιὰ μου Ἐκτύπησαν γιὰ σένα

Κι' ὄσα μὲ μῆρα ἔχουσα πύρωνα δάκρυά μου
Γιὰ στεναγμὸ σου ἓνα,
Ὡ! τόσα χρόνια ἢ χαρὰ τὰ ῥόδα νὰ σκορπίξῃ
Στ' ἀγγελικὸ κορμὶ σου
Καὶ με χαμόγελο γλυκὸ αἰῶνια νὰ σταδίξῃ
Τὴ θεϊκὴ μορφή σου!

Ν. Γεννηματάς

Η ΣΟΥΛΤΑΝΙΝΑ ΣΤΑΦΙΣ ΕΝ ΤΗ ΑΤΤΙΚΗ

Ἡ καλλιέργεια τῆς σουλτανίνης σταφίδος ἐν τῇ Ἀτ-τικῇ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1840-1845. Οἱ πρῶτοι καλ-λιεργήσαντες εἶναι οἱ ἀείμνηστοι Ἰω. Α. Σουτζος κα-θηγητῆς τῆς πλουτολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστη-μίῳ, ὁ Πρίγκηψ Γεώρ. Γ. Καρατζᾶς, ὁ ἐκ Χίου Σπαθῆς καὶ ὁ ἐπιζῶν πολὺς γέρον κ. Νικόλ. Γ. Γεωργακόπου-λος Μπάρκνης. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν προέβη-σαν εἰς ἐγκατάστασιν μεγάλων ἐκτάσεων σταφιδῶν ὁ μακαρίτης Δημ. Μπάρκνης ἐξ Ἄργους καὶ ὁ ἐκ Κυ-νουρίας πρεσβύτες κ. Γεώργιος Α. Βακαλόπουλος πρῶην καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύ-της ἀρχεται ἡ ταχέια διάδοσις τῆς καλλιεργείας αὐτῆς εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ λεκανοπεδίου Ἀθηνῶν.

Α. Σακῆς.

ΟΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΒΛΕΪΪΤΙΝ ΤΩΝ ΚΗΛΙΔΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΗΡΩΝ ΟΥΣΙΩΝ

Αἱ ἐπὶ τοῦ πατώματος ἀναφαινόμεναι ἐλαφρῆ κηλί-δες ἐξαλείφονται διὰ λεσσίβιας ψυχρᾶς καὶ σάπυκος, δι' ὧν προστριβόμεν αὐτὰς ζωρῶς. Αἱ δὲ βαθεῖαι κηλίδες ἐξαλεί-φονται ὡς ἐξῆς. Λάβετε πηλὸν ἢ κοκκινόχλωμα, ἥτοι ἀργι-λώδη γῆν, καὶ ἀναμίξατε μετὰ λευκοῦ ὄξους ἢ κα μαλακώ-σῃ, ὡς ἄλοιφῃ, ἐπιλείψατε διὰ ταύτης τὴν λιπαρὰν κηλί-δα καὶ ἀφήσατε αὐτὴν νὰ στεγνώσῃ. Ἐὰν τὸ λίπος τῆς κηλίδος ποτὶσῃ τὸν πηλόν, ἐπιβαλάβετε πάλιν τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ἀνάγκῃ δις καὶ τρίς καὶ οὕτως αἱ κηλίδες ἐξαλείφονται.

Ἐὰν συμπέσῃ λιπαρὰ οὐσία ἐπὶ μαύρου μαλλίνου ὑφά-σματος καὶ σχηματισθῇ φυσικῶς κηλὶς, λάβετε ἄνθρακα ἐ-λάτης εἰς κόριν, διὰ τῆς ὁποίας ἐπαλείφεται τὴν κηλίδα δις ἢ τρίς, ἀφ' οὗ πρότερον ἀφαιρέσητε τὴν ὑπάρχουσαν ἐπ' αὐτῆς ὄλην.

Ἐὰν συμπέσῃ λιπαρὰ οὐσία ἐπὶ ἔγχρωμου ὑφάσματος, μεταξωτοῦ, λάβετε ζύσματα ἀσβέστου τοῦ τοίχου καὶ ἐπι-θέσατε αὐτὰ ἐπὶ τῆς κηλίδος, εἶτα δὲ διὰ θερμοῦ σιδήρου περάσατε αὐτὴν καὶ ἡ κηλὶς ἐξαλειφθήσεται.

Ἐὰν συμπέσῃ οἰαδήποτε οὐσία λιπώδης ἢ μὴ ἐπὶ τῶν παρεῶν πηλίνου ἀγγείου, ἐξαλείφεται αὐτὴ δι' ἐντριψέως μετὰ μίγματος ἀποτελουμένου ἐκ γῆς πορῶδους, ὁμοίας ἐκεί-νης δι' ἣς καθαρίζονται τὰ μαχαιροπήρουνα, μετ' ἀναλό-γου οἰνοπνεύματος, καὶ ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ἀγγείου ἀποκαθι-σταται ἀμέσως καθαρώτατη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ

Αἰφνιδίως ἀπεβίωσε καὶ πικρῶς ἐκπαύθη τὴν παρελθού-σαν ἑβδομάδα ὁ Γεώργιος Δουρουτῆς, ἐγκρίτων μέ-λος τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωτῆς καὶ πρόεδρος τοῦ «Ὀμίλου τῶν Φιλοσόφων». Ὁ μακαρίτης ἦτο εἰς τῶν σπουδαίων ἐ-

κείνων ἀνδρῶν, οὓς διακρίνει ἀδελος πατριωτισμὸς, εὐγενὴς ὑπὲρ τοῦ καλοῦ ζῆλος καὶ τιμιότης μοναδική. Ἐπὶ τῆς σο-ροῦ του κατέθεσαν στεφάνους ὁ φιλ. σύλλογος «Παρνασσός», ὁ «Ὀμιλος τῶν Φιλοτέχνων», ἡ Ἀριστιανικὴ Ἀρχαιολο-γικὴ Ἐταιρία, καὶ τὸ «Δρομοκαίτιον», τῶν γραφείων τοῦ ὁποίου ἦτο διευθυντῆς. Ὁ Ὀμιλος τῶν Φιλοτέχνων ἐξέδωκε φήφισμα, διακόψας ἅμα τὰς ἐργασίας αὐτοῦ καὶ ἐν σώματι συνοδεύσας τὸν νεκρὸν μέχρι τῆς ὑστάτης αὐτοῦ κατοικίας. Λόγους ἐπικηδείας ἐξέφωνησαν ἐκ μέρους τοῦ «Παρνασσοῦ» ὁ κ. Ἰγνάτιος Μασχάκης, ἐκ μέρους τῆς Χριστιαν. Ἐται-ρίας ὁ κ. Καπρέλας, ἐπ' ὀνόματι δὲ τοῦ Ὀμίλου τῶν Φι-λοτέχνων ὁ γεν. γραμματεὺς κ. Δημ. Γ. Καλογερόπουλος εἰ-κονίσας διὰ ζωρῶν γραμμῶν τὴν εὐγενὴ φυσιογνωμίαν τοῦ αἰμνήστου ἀνδρός, οὗ αἰώνια ἔστω ἡ μνήμη.

ΑΚΡΟΣΤΟΙΧΙΣ

Τῆ δεσποινίδι Κ. Α...

Κύπτων πρὸ τοῦ χαρτίου μου ἐρατεινὴ μου φίλη
Ἴ να ἐξάρω ἔκμαγμα, ὡς σέ, πιστὸν Ναρκίσου
Κάλλη θεσπέσια, ἀβρά, καὶ κοραλλένια χεῖλη
Ἥλιον ἓνα καλλονῆς... φεῦ ἀνίω... λυπήσου.
Ἐν Πειραιεῖ Γ. Γ. Τραχάκης.

ΕΙΣ ΑΔΑΜΑΣ

Τὸ ἐν Βῶλῳ ἐκπαιδευτήριον τοῦ κ. Ν. Νικολαΐδου.

Ἐκπαιδευτήριον λειτουργοῦν ἀμέμπως καθ' ὅλους τοὺς τύπους τῆς καλῶς νοουμένης ἐκπαίδευσως, ἠθικῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας, καλῆς ἀγωγῆς καὶ ἐκπολιτι-στικῆς ἀναπτύξεως, ὁμοιάζει πρὸς ἀδάμαντα γνήσιον, οὗτινος αἱ ἀκτίνες οὐδέποτε διαψεύδουσι τὴν πηγὴν τῆς ἀληθείας, τὴν γνησιότητα τοῦ πολυτίμου λίθου καὶ τὴν ποιότητα αὐτοῦ. Τὸ ἐν Βῶλῳ ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον τοῦ ἀκαμάτου φιλοπόνου καὶ προδευτικού κ. Ν. Νικο-λαΐδου εἶναι εἰς τοιοῦτος πολύτιμος ἀδάμας, ὅστις ἀπὸ τοῦ 1833 καὶ ἐντεῦθεν ἐκπέμπει τὰς ἀκτίνες του ἀνά τὸ σκότος, οὗτινος ἐνθέρμως, καὶ βαθμηδὸν μετ' ἀπα-ραδειγμάτου ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως διαλύει τὴν δίκην δεσπότου ἐπιβεβλημένην αὐτῷ ἀχλύν. Καὶ δὲν λέγομεν ὑπερβολῆν, διότι ὁ κ. Νικολαΐδης οὗτινος τὴν γλυκεῖαν καὶ ἐκφραστικὴν μορφήν δημοσιεύομεν ἐναντι, ἐκ καθῆ-κοντος καὶ πρὸς ἰκανοποίησιν τῆς μαραινόμενης φιλοτι-μίας καὶ τοῦ ζήλου τῶν φιλοτίμως ἐργαζομένων ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τῆς ἀδρανούς πνευματικῆς συγ-χρόνου βλαστήσεως, ἐμφορεῖται ὄντως ὑπὸ τῶν αἰσθη-μάτων ἐκείνων, ἅτινα ὤφειλον νὰ τῷ ἐμπνεύσωσι τὸ ἱε-ρόν ἐκεῖνο καθῆκον, ὅπερ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἔδει νὰ θερμαίνῃ τὴν καρδίαν του. Ἰερὸν καθῆκον! θεῖα ἀ-προσολή! Ἄφατος δ' ἰκανοποίησις ἡ γαλήνη τοῦ συνεί-δότος! Ὁ κ. Νικολαΐδης εἰργάσθη πρὸ καὶ μετ' αὐ-τὴν, ἐδίδαξεν, ἐφώτισεν, ἐποδηγέτησε, συνεβούλευσε, ὡ-δήγησεν, ἀποκατέστησεν ἀπέιρους μέχρι τούδε νέους ὧν πλείστοι ἐπιστήμονες ἤδη εὐγνωμοῦσιν αὐτῷ. Ἡ δι-δασκαλία αὐτοῦ ὑπῆρξε λιάν καρποφόρος, καθόσον πολ-λῶν εἰδόμεν τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίωσιν ἐν κρι-σίμοις περιστάσεσι. Πρὸ τῆς ἀπελευθέρωσεως τῆς Θεσσαλίας καὶ μετὰ, ὁ κ. Νικολαΐδης διετέλει σχολάρχης κατὰ τὸ 1881 δὲ συνέστησεν ἰδιωτικὸν ἀξιοπρεπὲς ἐκ-παιδευτήριον, ὅπερ λειτουργεῖ κάλλιστα ὑπὸ τὴν ἐπο-ψίν δὲ τῆς ἠθικῆς διαπαιδαγώγησεως τῆς νεολαίας τοῦ Πη-λίου κατέχει τὴν πρωτεύουσαν θέσιν, ἐν τῇ κοινωτῆ δὲ

N. Νικολαΐδης

του Βάλου τον βαθμόν του ανωτάτου έπόπτου της χριστιανικής διαμορφώσεως, οι δὲ παιδαγωγοὺντες τὰ τέκνα αὐτῶν γονεῖς εἰς τὸ κάλλιστον τοῦτο ἐκπαιδευτήριον, θεωροῦνται εὐτυχεῖς ὅτι ἔχουσι πλησίον των τοιοῦτον πολῦτιμον ἀδάμαντα.

Φ. Π.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

287 Ἀπλή Ἀχροστιχίς!

Συνίσταται ἐκ πέντε λέξεων ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν πρώτη εἶναι μέγας ἀγαματοποιὸς τῆς Ἑλλάδος, ἡ δευτέρα χρονικὸν διάστημα, ἡ τρίτη πλουσιώτατος βασιλεὺς τῆς Ἀρχαιότητος, ἡ τετάρτη μία νῆσος τοῦ Ἴονιου Πελάγους, καὶ ἡ πέμπτη ὠραιότατος καρπὸς πρὸς βρῶσιν, τὰ δ' ἀρχικὰ γράμματα τῶν λέξεων τούτων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα ἑνὸς νομοῦ τῆς Πελοποννήσου.

288. Αἰνίγμα.

Μὲ συναντᾷς εἰς ὄνειρα πόλιν καὶ ἄν θελήσης,
Ἄλλ' εἰς ποταμὸν οὐδέποτε οὐδὲ νὰ μὲ ζητήσης.
Κ' ἐνῶ μ' εὐρίσκεις εἰς τὸ φῶς μὲ χάνεις εἰς τὸ σκότος.
Ἀκόμη δὲν μὲ ἔλυσας; Ἀκόμη μὲ ζητεῖς;
Τρέψε εἰς τὸν κοιτῶνα σου, ἐκεῖ θὰ μὲ συναντήσης.
Ἐνῶ εἰς τὴν οἰκίαν σου ποτὲ δὲν θὰ μ' εὐρήσῃς.

Γ. Ἀναστασόπουλος.

289. Αἰνίγμα

Ἄν τὴν ἴκεφαλὴν μου κάνης κάππα.
Κι' εἰς τὸν τράχηλον προσθέσης βῆ.
Ἄπὸ λειτουργοῦ ὕψιστου.
Θὰ πηδήσω ε' τὸ γιαιό.

290. Ἱστορικὸν Πρόβλημα

Νὰ σχηματισθῇ Ἀχροστιχίς ἐμφαίνουσα τὸ ὄνομα ἀρχαίου βασιλέως ἐκ τῶν ἀρχικῶν 8 γραμμάτων τῶν ἐξῆς ὀνομάτων ἰον ἑνὸς ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἔφεραν τὸν πολυτισμὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα. 2ον ἑνὸς ἄνθους. 3ον ἑνὸς ὄρους. 4ον μιᾶς νῆσου. 5ον ἑνὸς ἥρωος 6ον μιᾶς Κωμοπόλεως, 7ον μιᾶς θεᾶς, καὶ 8ον ἑνὸς φιλοσόφου.

Σπ. Α. Πάπας.

291. Μαθημ. Τέρψις

Ἀντικατάστησον τὰς στιγμὰς δι' ἀριθμῶν τῶν ὁποίων τὸ ἄθροισμα ὄλων τῶν διαιρέσεων ὀριζοντίως, καθέτως καὶ λοξοειδῶς νὰ ᾖναι ὁ ἀριθμὸς 175, χωρὶς νὰ θέσῃς δις τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν.

Ὁ πρῶτος λύτης τριῶν αἰνιγμάτων σὺν τῷ τελευταίῳ θὰ λάβῃ ὡς δῶρον μίαν ἑκὰν λοκουριῶν ἐλευθέρων ταχ. ἐξόδων.

Σῦρος, Μικὲς Α. Πουτοῦς.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 34 φύλλῳ αἰνιγμάτων.

277. Αἰνίγμα. Νέφος—Ναί—φῶς.

Οὐδεὶς ἔλυσεν.

278. Αἰνίγμα. Ὀργή—Στοργή.

Ἐλύσαν αὐτὸ ἡ Δις Βασιλικὴ Μετέρνηκου, ὁ Διδώσος καὶ ἡ Δις Μαρία Χαρβαλιᾶ ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ Δις Τατιανὴ Π. Ζαδὲ καὶ ὁ κ. Μ. Βουτυρᾶς ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Γ. Σκιαδαρίσης ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Π. Καλμποῦρος ἐκ Μαζεῖτων, ὁ κ. Γ. Τσίμας ἐκ Καλαβρύτων, ἡ Δέσποινα Μ. Γκλαβάνη ἐκ Βόλου, ὁ κ. Π. Δ. Γιωτόπουλος ἐκ Κερκύρας

279. Αἰνίγμα. — Ἄννα—Ἄνά.

Ἐλύσαν αὐτὸ ἡ Δις Βασιλικὴ Μετέρνηκου, ὁ Διδώσος καὶ ἡ Δις Μαρία Χαρβαλιᾶ ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ Δις Μαρία Βρυώνη, ἡ Δις Τατιανὴ Π. Ζαδὲ καὶ ὁ κ. Μ. Βουτυρᾶς ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Δ. Σαυμάρας ἐκ Ζακύνθου, ὁ κ. Γ. Σκιαδαρίσης ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Π. Καλμποῦρος ἐκ Μαζεῖτων, ὁ κ. Γ. Τσίμας ἐκ Καλαβρύτων καὶ ἡ Δέσποινα Μ. Γκλαβάνη ἐκ Βόλου, καὶ ὁ κ. Π. Δ. Γιωτόπουλος ἐκ Κερκύρας.

280. Αἰνίγμα. Οἱ δέκα ἀριθμοί.

Οὐδεὶς ἔλυσεν.

281. Αἰνίγμα. Ὁ λεπτοδείκτης καὶ ὠροδείκτης.

Οὐδεὶς ἔλυσεν.

Ἐπομένως τὸ δῶρον θὰ διατεθῇ εἰς τὰς προσεχεῖς λύσεις

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

Κ. Α. Μεσολόγγιον. Δελτάριον ἐλήφθη. Ἀναμένομεν, ὡς γράφετε. — Η. Μ. Ἀμβούργον. Εἰκόνας ἀπεστείλαμεν — Κ. Ο. Φανάριον. Ἐπιστολὴ καὶ συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν, ἀποδείξεις ἀποστέλλομεν ἐν παρόντι φύλλῳ. — Α. Π. Σηρογῶριον. Ἐχει καλῶς. Συμμορφωθήμεθα. — Γ. Χ. Ἀγυλιεῖζαν. Ἐλάβομεν συνεστημένην καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ Ταχυδρομικῶς γράφομεν. — Γ. Β. Θήραν. Λύσεις ἀπικιντοῦ ἀργά. Γράφομεν. — Ν. Π. Καλάμας. Συνδρομητικὴ ἐνεργάφη. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν. — Δ. Σ. Ζάκρονθον Πρῶτον τόμον χρυσόδετον οἷς ἀπεστείλαμεν σήμερον ταχυδρομικῶς. Αἰνίγματα ἐλάβομεν. — Κ. Π. Κ. G a e s t i Συνδρομὴ κ. Κ. Ν. ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν καὶ εἰδοποίησαμεν αὐτὸν — Κ. Α. Μεσολόγγιον. Ἐπιστολὴ μὲ περιεχόμενα καὶ φύλλα ἐλάβομεν, ἔχει καλῶς. — Ε. Ε. Βραΐλα. Ἐλάβομεν ὑπ' ἑσῆν παραγγελίαν σας. Ἡμερολόγια «Φύσεως» ἐκδοθήσονται προσεχῶς. Θὰ λάβετε εἰδοποίησιν περὶ τούτου. — Ι. Β. Βραΐλα. Δελτάριον ἐλήφθη. Φύλλα ἀπεστείλαμεν. Ἀναμένομεν συντόμως ἀποτέλεσμα δραστηριῶν ἐνεργειῶν σας. — Α. Γ. Πύλον. Συνεστημένη ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. — Σ. Κ. Δημητσάναν. Συνεστημένη ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Γράφομεν. — Ι. Ι. Σμύρνην. Συνεστημένη σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. γράφομεν.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΡ. ΓΑΛΑΝΟΥ

Ὁδὸς Αἰόλου, Ἀθῆναι

Ἐξεδόθησαν ἐσχάτως τὰ ἐξῆς ἔργα

- Ἱστορία τοῦ Ὀθωνος βασιλέως τῆς Ἑλλάδος (1832—1862) κατὰ τὰς νεωτάτας πηγὰς ξένων τε καὶ ἡμετέρων ἱστορικῶν, μετ' εἰκόνων δρ. 6
 - Ἱστορία τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος καὶ ἡ σύγχρονος ἐποχὴ, ἥτοι στρατιωτικὴ ἱστορία καὶ ἐσωτερικὴ διοικήσεις, γράμματα, ἱστορήματα καὶ τέχναι δρ. 5
 - Ἱστορία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τῇ βᾶσει δοκιμοτάτων συγγραφέων δρ. 2
- Καὶ τὰ τρία ὁμοῦ στέλλονται ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελευτῶν, ἀντὶ δρ. μόνον 10 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ φρ. χρ. 10 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τὸ τῶς ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Κωμοιδιῶν παράρτημα τῶν γραφείων τῆς «Φύσεως» μετακομιθῆ ἐν τῇ ὁδῷ Βουλῆς ἀριθ. 7 παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος.

Προηγούμενοι τόμοι τῆς φύσεως Α' Β' καὶ Γ' ἔτους ἀποστέλλονται τοῖς αἰτούσι ἀντὶ δρ. 8 μὲν τῶν ἀπλῶν διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, καὶ φρ. 12 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν τῶν δὲ χρυσόδετων ἀντὶ δρ. 10 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν καὶ φρ. 14 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν. Τῶν ταχυδρομικῶν ἐξόδων εἰς βάρος μας.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΘΣΤΗ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ